

ادامه از صفحه اول

خروج قطار از خط!

دقیق‌تر آنکه این دولت مانند بسیاری از دولت‌های پس از انقلاب (با کم و زیادهایی) اصولا علم اقتصاد را جدی نمی‌گیرد و اگرچه بعضا جلساتی با بعضی از اقتصاددانان در حد نشست‌وبرخاستی برگزار می‌کند اما به دلیل آنکه خود حامل و دارای نظریه اقتصادی نیست، در مواجهه با بحران‌های فراگیر اقتصادی به‌جای عمل به توصیه همان اقتصاددانان مورد قبول خود که به‌رحال سختی‌ها و خطراتی را در پی دارد، به همان روش‌های معمول و مالوف و دم‌دستی پناه می‌برد که ساختار و سازوکار نظام بوروکراتیک نیز بدان عادت کرده و فوت‌وفن‌های آن را خوب بلد است. اقداماتی که شاه‌بیت آن کنترل قیمت‌ها و تعزیرات و محدودیت و ممنوعیت‌های تجاری و… است که زیر لوای مبارزه با متخلفان و حمایت از مصرف‌کننده و استقلال و خودکفایی اقتصادی و… توجیه می‌شود. فوت‌وفن‌ها و راه کوپیده‌شده‌ای که بلافاصله می‌توان به آن عمل کرد و خود را درگیر مباحث نظری نگرد، چنانکه وزیر امور اقتصادی و دارایی دراین‌باره چنین می‌گوید: «بنده به‌عنوان یک فرد که خاستگاهش دانشگاه است، این را می‌گویم، الان دوران بحث‌های نظری نیست؛ چراکه به اندازه کافی به این‌مباحث نظری پرداخته شده است. اکنون باید تلاش کنیم از کلیات و نظریه‌ها بگذریم و در نظر داشته باشیم که سال‌های پیش‌رو سال‌های کار است.» (رسانه‌ها ۱۴۰۰/۶/۶۹) ایشان از منطری درست می‌گویند؛ چراکه مشکل دولت‌ها در کشورمان ماقبل از نظریه اقتصادی و همان‌طورکه عنوان شد با خود علم اقتصاد و عقل سلیم است: «ا‌سلاما ما در ایران ایدئولوژی اقتصادی نمی‌توانیم داشته باشیم. تقسیم‌بندی‌ای که ما اینجا در ایران داریم، دردنیا وجود ندارد. موقعیت ما هنوز خیلی مقدماتی‌تر از این حرف‌هاست. اگر در ایران یک اقتصاددانی بگوید دولت مسئول قیمت‌گذاری ترشی و مربا و آب‌لیمو و اینها نیست، می‌شود لیبرال و نئولیبرال. اصلا چنین چیزی در دنیا نداریم.» (دکتر مسعود نیلی- بهمن ۱۳۹۵) در واقع کشورمان در چند دهه به دلیل نادیده‌گرفتن بدیهیات علم اقتصاد و در فاصله‌ای دور از مکتب و نظریه به روز اقتصادی، اسیر مصرف روزافزون منابع مالی و سرمایه‌ای و طبیعی و به‌روز ابرچالش‌هایی مانند کسری بودجه، بحران نظام بانکی، بحران صندوق‌های بازنشستگی و تأمین اجتماعی، بحران بی‌کاری و آب و محیط زیست و… بوده است. این‌همه البته به بهانه ایجاد عدالت و برابری و از طریق تثبیت قیمت‌ها مستقل از واقعیت‌های اقتصادی واقع شده است اما به نظر می‌رسد به پایان این بازی رسیده‌ایم؛ نه آن درآمدهای محدود نفتی و صادرات به‌اصطلاح غیرنفتی جوایگوی جامعه ۸۵ میلیونی ایران است و نه با قوانین سختگیرانه‌تر تغییرات اقلیمی (اجلاس گلاسکو) جهان آینده جهان مصرف افسارگسیخته سوخت‌های فسیلی و پاره‌های انبوه و… خواهد بود. باید به قابلیت‌های دیگر و فراوان کشور و مردم ایران اتکا کرد و با قبول اول و بدیهیات علم اقتصاد و اتخاذ الگوی موفق اقتصاد آزاد و مشارکت‌دهی مردم و فعالان اقتصادی و احزاب و نهادهای مدنی در تعیین سرنوشت خود، قطار اقتصاد ایران را پیش از خروج کامل از خط، در ریل دیگری به حرکت درآورد و آینده‌ای دیگر را برای کشور رقم زد.

مجلس و جرم‌انگاری حمل و نگهداری خرگوش؟!
همچنین در صورت حمل و گردانیدن حیوانات موضوع این‌قانون با وسایل نقلیه، علاوه بر مجازات نقدی مالک یا حامل حیوان، راننده خودرو نیز به جزای نقدی تعیین‌شده در این قانون محکوم و خودروی مربوطه نیز علاوه بر جریمه توسط پلیس به مدت سه‌ماه توقیف می‌شود. یکی از مهم‌ترین رسالت‌های قانون ایجاد نهاد و ساماندهی زندگی اجتماعی است که این مهم برگرفته از عرف و اوضاع‌واحوال اجتماعی است. هر قانون زمانی می‌تواند به رسالت خود عمل کند که اجرای آن نظم و خواسته عرفی و اجتماعی مردم را به ارمان بیاورد، والا افراد تحت فشار غیرمنطقی قرار می‌گیرند و با توسل به ابزارهای مختلف درصدد دوزدن قوانین موضوعه خواهند بود و خلاف میل عمومی اقداماتی انجام می‌دهند که خود اسباب بی‌نظمی و بی‌قانونی را فراهم می‌کند. در مانحن‌فیه نیز به نظر می‌رسد خواسته عموم مردم برخورد با حیوانات اهلی همچون خرگوش و گربه و… نیست و استفاده از حیوانات در زندگی روزمره شهروندان تبدیل به فرهنگ عمومی شده و باید درخصوص این حیث موارد قانون‌گذار به فکر روش‌های آیین‌سازی و ساماندهی امور حیوانات خانگی همچون الزام معاینات و واکسیناسیون‌های ادواری باشد. پرواضح است اجرای چنین طرح‌های بازدارنده شدیدی مخالف میل عمومی بوده و قطعا موجبات هرج‌ومرج و ایجاد فساد و سربیزیی جمعی از قوانین خواهد بود که این امر در جوامع از نظر حقوقی امری ناپسند است و باعث افول شان‌قانون‌گذاری و اجرای قوانین می‌شود.

شرق: انتظار نطق‌های آتشین از مجلس یازدهم می‌رفت اما نه خطاب به دولت رئیسی و حتی حاکمیت بلکه دولت قبل و اصلاح‌طلبان. اما در هفته‌های اخیر تواتر نقدها و نطق‌ها خطاب به مسئولان فعلی شدیدتر از حد انتظار بوده. آخرین مورد آن نطق دو روز پیش نماینده ارومیه است که اگر در مجلس پیشین ایراد شده بود، حتما موجی علیه او از سوی اصولگرایان راه افتاده بود. این در حالی است که ۲۲۰ نفر از همین نمایندگان پیش از انتخابات ریاست‌جمهوری به ابراهیم رئیسی نامه نوشته و او را برای رفتن به پاستور دعوت کرده بودند.روح‌الله حضرت‌پور، نماینده ارومیه در نطق میان‌دستور خود مسئولان را متهم به کم‌کاری کرده بود. این نماینده مجلس اصولگرایان و عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی گفته بود؛ فریاد برمی‌آورم باید به مردم برگردیم، طبق خواست‌ها و انتظارات مردم عمل کنیم، متأسفانه بسیاری از مواض، رفتارها، اعمال و تصمیماتمان با اراده مردم متغایر و حتی متضاد شده است. برخی از مسئولین از سر شکم‌سیری اتفاقات را نگریسته و لذا کم‌کاری و شرمساری علاید مردم کرده‌اند. باید از این ملت عذرخواهی کنیم، دیگر آرا و نظرات مردم در کشور به‌طور واقعی شنیده نمی‌شود. مردم از افزایش روزافزن تنش‌ها و یک عقیده و تفکر همیشه تبلیغ و ترویج می‌شود که هرکسی هم که خلاف آن را بگوید مورد بی‌احترامی و همهجه قرار گرفته و به‌طورخاصی این وضع مردم را خشمگین کرده است. حتی مراجع عالی‌قدر هم وقتی حرف مردم را می‌زنند، مورد همهجه قرار می‌گیرند. مردم می‌خواهند از حق

زندگی بهره برده و عدالت را تجربه کنند». اشاره حضرت‌پور به سخنان اخیر آیت‌الله‌العظمی صافی‌گلپایگانی است که در دیدار با رئیس مجلس توصیه کرده بودند که باید با تمام کشورهای دنیا با عزّت و اقتدار رابطه داشته باشیم و قهر یا بسیاری از کشورها صحیح نیست. ایشان همچنین از وضعیت اقتصادی و مشکلات مردم ابراز نگرانی کرده بودند که با واکنش‌های برخی رسانه‌های اصولگرا مواجه شد.

او به مصوبه صیانت از فضای مجازی هم اشاره کرده و خطاب به مجلس گفته: «مردمی که نیم‌قرن است هزینه می‌دهند و مقاومت می‌کنند و دم برنمی‌آورند را چگونه تکریم کرده‌ایم؟ ملت ایران امروز در چه شرایطی زندگی می‌کنند؟ گنجشکان باغ مجلس هرروز

سیاست

اعتراضات پی درپی نمایندگان از وضع کشور

نطق‌های عجیب مجلس یازدهم

صدای ایشان را می‌شنوند ولیکن ما نمی‌شنویم. بباییم از ابزارهای قانونی بهره‌مند شویم و از اراده و خواست ملت تترسیم.»

جالب آنکه این نطق تند درحالی انجام شده است که اگر چنین نطقی را یک نماینده اصلاح‌طلب در مجالس پیشین انجام می‌داد قطعاً با اعتراض دیگر نمایندگان و حتی رسانه‌های همسوی آنان مواجه می‌شد. درحال حواشی صورت‌گرفته در کارنامه سه‌ماهه دولت انتصابات فاملسی صورت‌گرفته در بدنه دولت چنان زیاد است که روز شنبه ۳۵ نماینده به ابراهیم رئیسی درخصوص ضرورت جلوگیری از انتصابات فامیلی و بی‌توجهی به شایسته‌سالاری در دستگاه‌های دولتی تذکر دادند. عباس جهانگیرزاده، نماینده مجلس نیز خبر داده که

به دو نفر از وزرا تذکر جدی داده شده و آنها هفته آینده به صحن علنی می‌آیند تا به سوآلات جمعه و نمایندگان درباره این انتصابات پاسخ دهند. او گفته: «این موضوع به تنش جدی میان مجلس و دولت می‌انجامد و درحال‌حاضر چنین چالشی بین برخی نمایندگان با تعدادی از وزرا با سرعت زیادی ایجاد شده است و وزرا گمان نمی‌کردند شاهد چنین واکنشی از سوی مجلس باشند. این چالش‌ها زودتر از آنچه تصور کنند، رخ داده است.» عبدالحسین روح‌الامینی، نماینده تهران نیز در تذکر شفاهی خطاب به مسئولان اجرایی کشور گفته بود: «بهتر است ما مسئولان در شرایط کنونی کشور در رفتار و گفتار، دقت دوجندانی داشته باشیم و بهتر است بیشتر خودمان را امر به معروف و نهی از منکر کنیم تا مردم را. بهتر است به‌جای نمک به زخم مردم پاشیدن از طریق حرف‌ها، با آنها همدردی کنیم و بهتر است تریبون‌های مهمی مثل نمازجمعه و رسانه ملی، پناهگاه مردم و محل وحدت مردم و مسئولان باشد. ما ولیک ملت هستیم و همه مسئولان قوا در یک کشتی نشسته‌ایم و بی‌شک افراط و تفریط در ارتباط دولت و مجلس شایسته نیست.» او با بیان اینکه شایسته‌سالاری در نسبت‌های نسبی و سببی متفاوت است، افزود: «بی‌شک توجه به شایستگی افراد با نسبت‌های نسبی، نسبی، بانوی و گروهی تفاوت دارد و باید جوانان انقلابی را امیدوار کرد و در انقلابیون در جای جای کشور بیشتر باید ارج و قرب نهاد و نگذاریم آنها به گوشه بی‌تفاوتی بروند. به مردم بازگشت کنیم و شرایط بهتری برای مردم رقم بزنیم.»

عصیان» یا نمایندگان بخش خصوصی و دولتی

فرهنگی هستند که از ماهیت این ششورا به‌شدت دفاع می‌کنند، مانند حسن رحیم‌پورازغدی که گفته بود: «بعضی‌ها می‌گویند شورای عالی انقلاب فرهنگی بحران مشروعیت دارد، اما از سال ۵۹ امام خمینی(ره) گفتند ضرورت وجود شورای عالی انقلاب فرهنگی امری مستمر است… بعد از ۴۰ سال افرادی را می‌بینم که در سه قوه حرف‌های دهه ۶۰ بازکارن و بنی‌صدر را می‌زنند، عده‌ای همان حرف‌هاست، اما آدم‌ها عوض شده‌اند… اعضای حقوقی و سران سه قوه بیابند و بگویند ما به این دلایل به مصوبات عمل می‌کنیم یا به این دلایل عمل نمی‌کنیم. راه دیگری هم وجود دارد؛ اینکه اعضای حقیقی استعفا دهند و در محضر مقام معظم رهبری بگویند ما نمی‌توانیم از وظایف این شوراایم… باید اختیاراتی هم به ما داده شود، افرادی که پول بیت‌المال در دستشان است باید در کنار ما باشند… تعیین اولویت هزینه‌کرد اعتبارات در برنامه‌های پنج‌ساله وعهده شورای عالی انقلاب فرهنگی است، همچنین طراحی سازوکارهای مناسب برای اجرایی شدن مصوبات و وظایف این شورااست اما چه کسی به ما محل می‌گذارد یا جواب می‌دهد؟ اگر هم سؤال یا انتقاد می‌کنیم با متلک جوابمان را می‌دهند.» وظایف شورای عالی انقلاب فرهنگی را می‌توان به سه حوزه سیاست‌گذاری، تدوین ضوابط و نظارت تقسیم‌بندی کرد. تهیه و تدوین سیاست‌ها و طرح‌های راهبردی کشور در زمینه‌های مختلف فرهنگی از جمله در حوزه‌های زبان، تبلیغات، اطلاع‌رسانی، چاپ و نشر، بی‌سوادی، دانشگاه‌ها، برقراری روابط علمی و پژوهشی و فرهنگی با سایر کشورها، همکاری حوزه و دانشگاه، فعالیت‌های دینی و معنوی، برنامه‌ریزی برای مقابله با تهاجم فرهنگی و سایر حوزه‌های فرهنگی از جمله وظایف سیاست‌گذاری این شورا محسوب می‌شود. همچنین تعیین ضوابط تأسیس مراکز علمی و آموزشی و نیز ضوابط گزینش مدیران و استادان و دانش‌جویان از جمله وظایف این شورا در سطح کشور است. بررسی و تحلیل شرایط فرهنگی ایران و جهان، بررسی الگوهای توسعه و پیامدهای فرهنگی آن، بررسی وضع فرهنگ و آموزش کشور و نیز نظارت بر اجرای مصوبات شورا از دیگر وظایف تعیین‌شده در حوزه نظارتی شورای عالی انقلاب فرهنگی است. این شورا دارای ۴۴ نفر عضو حقیقی و حقوقی است که از این تعداد ۲۴ نفر از مسئولان ارشد نظام به‌عنوان عضو حقوقی و ۲۰ نفر از نجیبگان علم، سیاسی، فرهنگی و دینی کشور به‌عنوان عضو حقیقی هستند. در شورای عالی انقلاب فرهنگی رئیس‌جمهور به‌عنوان رئیس، رئیس مجلس ششورای اسلامی به‌عنوان نایب‌رئیس اول و رئیس قوه قضائیه به‌عنوان نایب‌رئیس دوم شورای عالی انقلاب فرهنگی فعالیت می‌کنند.

با توجه به ترکیب اعضا و مسئولیت و وظایف این شورا بحث نظارت بر عملکرد و نحوه تخصیص بودجه و حتی طریقه‌قانون‌گذاری و استدلال‌های مخالفان و موافقان در تصمیم همچنان در ابهام است و دیوار شیشه‌ای شفافیت به این شورا نرسیده است.

سال نوزدهم • شماره ۴۱۴۵ • روزنامه **شرق**

خبر

دستور مخبر برای ساماندهی فوری آثار زلزله استان هرمزگان

● **ایسنا:** معاون اول رئیس‌جمهور در جلسه ستاد پیشگیری، هماهنگی و فرماندهی عملیات پاسخ به بحران استان هرمزگان با تأکید بر اینکه باید ظرف چند روز آینده آثار زلزله بر سر زندگی مردم را به صورت فوری ساماندهی کنیم، گفت: باید شرایطی فراهم شود که مردم بتوانند به زندگی عادی ادامه دهند و برای امور دیگر نظیر ساخت‌وسازها باید با بسج امکانات در درازمدت اقدامات لازم صورت گیرد و دولت نیز کمک‌ها و پشتیبانی لازم را انجام خواهد داد. محمد مخبر با تقدیر از مسئولان استانی و کشوری که به‌موقع و جهادگرانه برای رفع مسائل و مشکلات در مناطق زلزله‌زده حاضر شدند، از استاندار هرمزگان خواست ظرف چند روز آینده، گزارشی جامع از برآورد خسارات وارده تدوین و به دولت ارائه دهد تا تصمیمات لازم با حضور مسئولین ذی‌ربط اتخاذ شود. او با اشاره به بازدید خود از مناطق زلزله‌زده عنوان کرد: خوشبختانه در این بازدیدها کلابه‌ای مبنی بر کمبود چادر وجود نداشت اما لازم است با فوریت نسبت به تأمین تغذیه و سایر کمبودهای مردم زلزله‌زده اقدام شود؛ چراکه به دلیل تخریب برخی منازل مسکونی امکان تهیه غذا و یخ‌توزیر برای مردم وجود ندارد. بنیاد مسکن انقلاب اسلامی با درنظرگفتن فصل سرما و احتمال باززدگی با سرعت نسبت به تعمیر و بازسازی واحدهای مسکونی آسیب‌دیده اقدام کند و علاوه بر آن باید هرچه سریع‌تر خسارات وارده‌شده به اسباب و وسایل مردم را نیز جبران کنیم. معاون‌اول رئیس‌جمهور با تأکید بر اینکه آسیب‌ها و خسارات وارده‌شده به دامپروری مردم زلزله‌زده نیز جبران خواهد شد، گفت: بنیاد برکت با سرعت نگاه‌های کوچک و زودبازده در روستاهای فاقد اشتغال راه‌اندازی کند و فرصت خوبی است که بخشی از مشکل اشتغال این روستاها را حل کنیم.

جلسه کمیسیون مشترک طرح «صیانت» یا نمایندگان بخش خصوصی و دولتی

● **ایسنا:** نمایندگان بخش دولتی و خصوصی در کمیسیون مشترک طرح صیانت اعلام کردند که به‌دلیل تحریم‌های ایران با نباید با ترکیه و آلمان مقایسه کرد و باید دید آیا از لحاظ فنی نیز امکان پیاده‌سازی این قوانین وجود دارد یا خیر؟ از سوی دیگر وزارت ارتباطات دغدغه جایگاه بخش خصوصی و کارآفرین‌ها را در طرح صیانت دارد و معتقد است این طرح به‌دور از واقعیت‌های صنعت و حوزه کسب‌وکارهای دیجیتال نگاشته شده است. جلسه مفتم کمیسیون مشترک طرح صیانت با حضور نمایندگان بخش‌های دولتی و خصوصی برگزار شد. رضا تقی‌پور، رئیس کمیسیون در این جلسه با بیان اینکه فضای مجازی می‌تواند روشنگر باشد، گفت: پتانسیل بالایی برای کسب‌وکارهای دیجیتال در کشور وجود دارد که ما بایدستی با قانون‌گذاری صحیح این مسیر را برای آنها هموار کنیم. پلتفرم‌های داخلی ما می‌توانند در سطح منطقه بدرخشند. بایستی به فضای فضا را برای کسب‌وکارها باز کرده تا حتی مهاجرت معکوس رخ دهد. ایرانی‌ها در گوگل، آمازون و مایکروسافت فعال هستند و قطعاً اگر فضا در ایران ایجاد شود آنها به کشور بازمی‌گردند و پلتفرمی بهتر از اینها در ایران ایجاد خواهد شد. وی درباره مدیریت پهنای باند در کشورهای دیگر اظهار کرد: این موضوع نیازمند تکنولوژی خاصی نیست و صرفاً یک بحث حاکمیتی است. امروز بسیاری از پلتفرم‌ها دسترسی به مطالب علمی را به بهانه تحریم‌ها مسدود کرده‌اند، اما محتوای ضداخلاقی برای آدرس‌های اینترنتی ایران در دسترس است. اگر تحریم هستیم پس چرا به ما خدمات ارائه می‌کنند؟ این نشان‌دهنده مظلومیت ماست که آنها هر محتوایی که می‌خواهند را به کشور ما ارسال می‌کنند. بایستی از حقوق مردم و دانشمندانمان دفاع کنیم تا بتوانند به مقالات علمی دسترسی پیدا کنند. او در پاسخ به این پرسش که با این طرح، مصوبات شورای‌عالی فضای مجازی در این زمینه حذف می‌شود یا خیر، توضیح داد: شورای‌عالی فضای مجازی محل سیاست‌گذاری عالی و چارچوب متمرکز برای تدوین سیاست‌گذاری است که به مصوباتش ترتیب اثر داده می‌شود. طبیعتاً معنی آن جایگزینی برای قانون نیست. در این فضا به علت خلأ قانونی، کسب‌وکارها دچار مشکل شده و بسیاری از نهادها مدعی متولی این حوزه هستند. از همین روی بایستی جهت تسهیل مجوزدهی به کسب‌وکارها یک نهاد واحد ایجاد دهیم. پیش‌پور خاطر‌نشان کرد: طرح اگر تبدیل به قانون شود قرار نیست جای سیاست‌گذاری‌های شورای‌عالی فضای مجازی در این حوزه را بگیرد. در حال حاضر نیز در طرح حمایت، کمیسیون عالی به‌عنوان تنظیم‌گر تنظیم‌گرها تعریف شده است. می‌خواهیم کمیسیون عالی برای قانون‌گذاری را تعریف کنیم، پس شورای‌عالی باقی می‌ماند و همه فعالیت‌ها و قانون‌های ما در بی سیاست‌های شورا خواهد بود. در حوزه ارتباطات و فناوری اطلاعات بیشترین خصوصی‌سازی انجام شده است و اینکه بگوییم همین مقدار هم دست حاکمیت نباشد بی‌انصافی است. در حال حاضر تنها بحث قانون‌ساخت در اختیار بخش دولتی است. محسن زنگنه، عضو کمیسیون طرح صیانت، با بیان اینکه حرف منتقدان باید شنیده شود، اظهار کرد: باید درباره ساختار در این طرح به جمع‌بندی برسیم، زیرا بحث دروازه‌بانی و تصمیم‌گیری را به کمیسیون عالی سپرده‌ایم و باید جایگاه آن در مقایسه با مرکز ملی فضای مجازی مشخص شود.